

ת"פ 29406/10/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד עזאם, מוחמד גאברה, אווס גבאלי, תאמר שיך יוסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 29406-10-13 מדינת ישראל נ'
עזאם (עציר) ואח'
11 מרץ 2014

לפני כב' השופטת ורדה מרוז

המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
	1. מוחמד עזאם (עציר)
	2. מוחמד גאברה (עציר)
	3. אווס גבאלי (עציר)
	4. תאמר שיך יוסף

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רוני שוהם

ב"כ הנאשם 1: עו"ד דוד יפתח, עו"ד חכם

ב"כ הנאשם 2: עו"ד תאמר

ב"כ הנאשם 3: עו"ד שי טובים

הנאשמים 1-3: הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין (נאשמים 1 - 3)

1. במסגרת הסדר טיעון, בגדרו הוגש כתב אישום מתוקן ביחס לנאשמים 1 - 3, הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום, והורשעו בעבירות כלהלן:

הנאשם 1 הורשע בעבירות של סיוע לאחר מעשה והפרעה לשוטר.

עמוד 1

הנאשם 2 הורשע בעבירות של קשר לביצוע פשע, שוד מזוין בחבורה, נשיאת נשק ותחמושת, שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנאשם 3 הורשע בעבירות של קשר לביצוע פשע, שוד מזוין בחבורה, נשיאת נשק ותחמושת, שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב, שיבוש מהלכי משפט ותקיפת שוטר.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשרו הנאשמים 2 ו- 3 קשר לשדוד כסף מבעל חנות זהב בטול כארם. במסגרת הקשר, סיכמו הנאשם 4 (אשר עניינו תלוי ועומד בבית המשפט) ובעל החנות, סאיד עודא (להלן: "סאיד"), כי הנאשם 4 ירכוש מסאיד 4 אונקיות זהב 24 קראט, בתמורה לסכום של כ- 11,000 דולר.

3. בתאריך 30.9.13 ביקש סאיד מאדם בשם נאהד מוחסן (להלן: "נאהד"), נכה ברגליו, לקחת 11,000 דולר ולמסור אותם לנאשם 4 בטייבה, בתמורה לקבלת הזהב. בהתאם למוסכם, מסר סאיד לנאהד מעטפה ובה דולרים, יצר קשר עם נאשם 4, הודיע לו כי נאהד בדרכו אליו, ולבקשת נאשם 4, מסר לו סאיד את צבע וסוג הרכב בו יגיע נאהד.

4. מיד לאחר מכן נאהד נסע ברכבו כאשר בסמוך לו יושבת אשתו, ובהגיעו לכניסה לטייבה התקשר אל הנאשם 4, אשר כיוון אותו עד לפתח החנות. בשלב זה חסמו הנאשמים 2 ו- 3 את רכבו של נאהד כשהם רעולי פנים, יצאו מרכבם עוטים כפפות בידיהם וחמושים באקדח גנוב, טעון עם כדורים.

5. הנאשמים 2 ו- 3 ניגשו לרכבו של נאהד, כאשר אחד מהם איים על אשתו באמצעות חפץ חד, והשני ירד שתי יריות באוויר, בעודו מאיים על נאהד כי יצא מהרכב או שיירה לו בראשו. בתוך כך ניסה למשוך אותו החוצה תוך שנופף לעברו את האקדח וצועק, "איפה הדולרים?". בשלב זה, השליכה אשת נאהד את הדולרים, לעבר הנאשמים 2 - 3, וכן צמיד יד מזהב, ויצאה מהרכב. בשל נכותו, נבצר מנאהד לצאת מהרכב.

6. הנאשמים 2 ו- 3 נמלטו עם הדולרים והצמיד ברכב מסוג מיצובישי, המשיכו לעבר מטע זיתים, שם הציתו את רכב המיצובישי כדי להעלים ראיות ולהכשיל חקירה משטרתית.

7. אז, הגיע למקום נאשם מס' 1 ברכבו, ומילט את הנאשמים 2 ו- 3, ביודעו כי ביצעו שוד וכי הציתו את הרכב, כמתואר לעיל.

8. משהבחינו הנאשמים, במהלך נסיעתם, ברכב בילוש שנוסע לעברם, השליכו הנאשמים והאחר את האקדח והמשיכו בנסיעה מהירה, במטרה להימלט מהשוטרים. אף לאחר שרכב הבילוש חסם את דרכם, ביקש הנאשם 2 להימלט רגלית, או אז נורה ונפגע.

באשר לנאשמים 1 ו - 3, אשר נותרו ברכב, ניסה הנאשם 3 להכות את אחד השוטרים באגרופיו אגב ניסיון להימלט מרכב המילוט, בעוד נאשם 1 הוריד את ידית הבלם של רכב המילוט במטרה לדרדרו. סופו של יום, נעצרו הנאשמים.

9. על-פי הסדר הטיעון, הפקידו שלושת הנאשמים פיצוי כספי בקופת בית המשפט בסכום כולל של 45,000 ₪, לזכות המתלונן.

10. על-פי הסדר הטיעון, עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1 עונש מאסר של 15 חודשים, וכן מאסר מותנה; על הנאשם 2 עונש מאסר של 6 שנים, שכולל בחובו הפעלת מאסר מותנה של שנתיים, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, ומאסר מותנה; על הנאשם 3, מאסר של 5 שנות מאסר ומאסר מותנה.

11. באת-כוח התביעה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות והנסיבות בהן התבצעו, וטענה כי העונש המוסכם מאזן נכונה בין שיקולים של ייעול והודיית הנאשמים, לבין האינטרס הציבורי. עוד הוסיפה כי אף לדידה של המאשימה אין מדובר בעונשים קלים.

12. באי-כוח הנאשמים הצטרפו לעמדת התביעה והדגישו כי הנאשמים נכוו להודות בכתב האישום המתוקן, הגם שהעונש המוסכם אינו מקל עמם כלל ועיקר.

13. ככל שמדובר בנאשמים 2 ו - 3, המעשים שביצעו הנאשמים חמורים ומכוערים. במעשיהם פגעו הנאשמים 2 ו - 3 בקניינם של אחרים, וכן בתחושת הביטחון האישי של המתלונן ואשתו. למען בצע כסף, ביצעו הנאשמים עבירות מתוכננות, מתוחכמות ומתוזמנות, תוך שימוש בנשק חם אשר בנס לא הופעל.

מדובר בצעירים אשר חרף גילם צברו לחובתם הרשעות קודמות, וכנגד הנאשם 2 תלוי ועומד מאסר מותנה בן 24 חודשים בגין הרשעתו בעבירות דומות, בין היתר, שוד בנסיבות מחמירות, גרימת נזק בזדון ועוד.

14. בנסיבות אלו, העונשים המוסכמים מבטאים נכונה את חומרת העבירות.

15. באשר לנאשם 1, אף לגביו העונש המוסכם ראוי והולם, בהינתן חלקו בביצוע המעשים.

16. אשר על כן, אני מאמצת את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. הנאשם 1 יישא ב - 15 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.9.13.

על הנאשם 1 יוטלו בנוסף 10 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

ב. הנאשם 2 יישא ב - 5 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 30.9.13.

כמו כן, מופעל מאסר מותנה שהוטל על הנאשם 2 בת"פ 19682-08-09, בית משפט מחוזי מר

11/03/2014